

Ruhengeri

542

POLITIEKE EN GESCHIEDKUNDIGE NOTA'S.

P. 348 -

DE GOUDKUST

NKAME NKUMAH KEIZER ?

Het politieke programma en de organisatie van de "Kring" - een ondergrondse politieke beweging, die strijdt voor een Keizerlijk Afrika.

Op de vooravond van de onafhankelijkheid van de nieuwe Staat Ghana, werd er een dokument in omloop gebracht onder de bevolking, getiteld "The Circle - De Kring". Het gaat uit van een ondergrondse politieke organisatie, waarvan het doel de oprichting is van een groot zwart keizerrijk. Wij geven hieronder het voornaamste weer uit dit dokument.

THE CIRCLE - DE KRING

- Dienen - Zich opofferen - Lijden -

DOELEN :

1. De Kring op het voorplan houden van de strijd voor de eenheid van West-Afrika en de Nationale Onafhankelijkheid.
2. De proklamaties steunen van het Nationale Kongres van heel West-Afrika in zijn strijd voor de schepping en het behoud van de Unie van de Socialistische Republieken van Afrika.

- Gezien geen enkele beweging kan blijven bestaan, indien er geen duurzame organisatie is van ondervindingrijke mannen, zorgvuldig uitgekozen en oprecht, om het voortbestaan ervan te verzekeren en het programma tot een gunstig einde te brengen;

- Gezien het feit dat, hoe meer de Afrikaanse volksmassa vooruitgaat in de strijd voor de vrijheid en de nationale onafhankelijkheid van haar land, hoe meer het nodig wordt een organisatie te bezitten; zoals deze van de Kring, om de toestand te stabilizeren, en om het uiteraard moeilijk en onmogelijk te maken voor demagogen, diktators, verraders, lafaards en arrivisten, een of ander deel van de volksmassa van Afrika, buiten het rechte spoor te leiden.

- Gezien het feit dat, in een land zoals West-Afrika - rekening houdend met de vreemde despotische en imperialistische Regeringen - het noodzakelijk is de Kring te beperken tot de personen die meege-sleept en opgenomen zijn in de politieke revolutie, en die als beroepsrevolutionairen getraind zijn in de kunst van het bestrijden

van allerlei intrigues en politieke vervolgingen, wat het dus zal moeilijk maken, aan om het even wie, de beweging tot nationale bevrijding te bederven.

- Bijgevolg, stellen wij als volgt de wetten van de Kring vast :

1. Ik zal zonder aarzelen gehoorzamen en handelen ingevolge de orders, de bevelen, de instructies en de richtlijnen van de Grote Raad van de Kring.
2. Ik zal altijd de zaak van de Kring dienen, ik zal mij er voor opofferen en er alles voor verdragen, en ik zal steeds klaar staan, om op ieder ogenblik de zending te vervullen die men mij zal opleggen.
3. Ik zal altijd en in alle omstandigheden een ander lid van de Kring helpen - in alle dingen en in alle moeilijkheden.
4. Ik zal, behalve in het uiterste geval, het gebruik van geweld vermijden.
5. Het zal mijn doel en mijn plicht zijn het ideaal van de Kring te doen kennen, in alle organisaties waartoe ik behoor.
6. Op de 21ste dag van iedere maand, van zonsopgang tot zonsondergang, zal ik nadenken over de zaak waarvoor de Kring strijdt.
7. Ik aanvaard de leiding van KWAME NKRUMAH.
=====

DE EED VAN TROUW.

" Op mijn leven, mijn eer en mijn bezit, zweer ik dat ik altijd zal leven voor het ideaal van de Kring, en dat ik nooit, in geen enkele omstandigheid, een geheim, een plan of een daad van de Kring zal onthullen, noch een broeder (van de Kring) verraden; dat, indien het mij gebeurde, een welkdanig geheim, plan, of een welkdanige aktie van de Kring prijs te geven, of de Zaak van een broeder te verraden, of van de invloed van de Kring gebruik te maken in mijn persoonlijk belang, dit gebeurt op eigen risico.

PLICHTEN VAN DE LEDEN VAN DE KRING.

Ieder lid van de Kring moet toetreden tot een welkdanige organisaties, en werken volgens twee onderscheiden methoden :

- a) De eisen en de noden van deze organisatie steunen;

Ruhengeri

543

- b) De geest verspreiden van de eenheid en de Nationale Onafhankelijkheid van West-Afrika en de schepping voorstaan van de Unie van de Socialistische Republieken van Afrika.

FONDSEN.

De leden van iedere afdeling moeten een fonds onderhouden, gevormd uit vrijwillige bijdragen

BIJEEENKOMSTEN.

De Grote Raad vergadert minstens eenmaal per jaar en beslist over de algemene politiek en geeft richtlijnen aan de gewestelijke en plaatselijke afdelingen. De leden van iedere afdeling verenigen zich op de 21ste van iedere maand, en bij iedere gelegenheid, wanneer het door de Chef nodig geoordeeld wordt.

KENTEKENS.

De leden erkennen elkander onderling, bij het wisselen van een gewone handdruk, met biezondere druk van de duim.

ORGANIZATIE.

Er wordt een blijvende verbinding onderhouden tussen de Grote Raad en de gewestelijke en plaatselijke afdelingen. Voorgestelde middelen : briefwisseling en boodschappers. Telegram en telefoon zullen slechts gebruikt worden voor het bepalen van de afspraken. Gedachtenwisseling in het openbaar is verboden.

De Kring is een geheime beweging. Op J.-dag zal zij zich omvormen tot een politieke partij, in heel West-Afrika en zal zij de schepping eisen van de Unie van de Socialistische Republieken van Afrika.

P. 349 - PORTUGAL EN AFRIKA.

Zijn Angola en Mozambique onder-ontwikkelde landen, en zouden zij, als dusdanig moeten onderworpen worden aan het toezicht van de Voogdij kommissie ? Neen, antwoordt de Minister van het Presidentschap van Portugal, zij maken integraal deel uit van de Portugese Staat.

X

Met een meerderheid van twee stemmen heeft de Voogdij Kommissie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties besloten, een onder-kommissie te scheppen, gelast met het uitmaken van het feit, of de nieuwe leden van de U.N.O. - waaronder Portugal - al dan niet, niet-autonome Gebieden bezitten.

Ondervraagd over Angola en Mozambique, heeft de Portugese Regering verklaard dat deze Gebieden integraal deel uitmaakten van de Portugese Staat, op dezelfde wijze als de provincies van het Moederland.

De H. Marcelo GAETANO, Minister van het Presidentschap van Portugal, heeft in dit verband de volgende verklaring afgelegd :

" Enkele dagen geleden heeft het land met de grootste belangstelling het debat van de vierde Kommissie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties gevolgd. De resolutie, aangenomen met een meerderheid van twee stemmen, lijkt onschuldig in haar bepalingen, zoals in haar bedoelingen. Wat zij inhoudt, is nochtans het recht van de Verenigde Naties de antwoorden te betwisten, die door de Statenleden gegeven werden op de vraag of zij al dan niet, niet-autonome Gebieden bezitten. Dit betekent dat, wanneer - en dit is het geval voor Portugal - dit antwoord gesteund is op de politieke Grondwet, de U.N.O. het recht kan hebben deze Grondwet te interpreteren en er over te redetwisten, wat op onloochenbare wijze een inmenging betekent in de inlandse aangelegenheden van de Staat, en deze is verboden door alinea 7 van artikel 2 van de Keure van de Verenigde Naties.

Deze bepaling van de Keure getuigt van wijsheid en voorzichtigheid. In feite, indien de Verenigde Naties, bij meerderheid van stemmen beslissen dat Portugal niet-autonome Gebieden bezit (met andere woorden koloniën) hoe kan een dergelijke beslissing dan, voor de Portugese Regering meer waarde hebben dan een grondwettelijke tekst die, vanaf zijn eerste artikel, het Portugese Gebied bestempeld als zijnde EEN, een UNIEKE STAAT vormend, waar slechts EEN soevereiniteit bestaat en EEN ENKEL STELSEL van goevernementele organismen ?

Het is duidelijk dat de Portugese Regering haar politieke Grondwet niet kan in het gedrang brengen voor een beslissing van de U.N.O. De auteurs van de Keure hebben nooit aan een dergelijke mogelijkheid gedacht, zij die, toen zij de verklaring over de niet-autonome Gebieden vaststelden, aanvaard hebben dat de Regeringen zich konden onthouden van aan het Sekretariaat van de Organisatie inlichtingen te verstrekken, die zij nodig oordeelden voor te behouden, om grondwettelijke redenen.

Het is de neiging van de U.N.O. zich te mengen in de binnenlandse aangelegenheden van de Staten, die het "tegen"-stemmen heeft verwekt van de 32 landen die ons gesteund hebben. Terwijl de Indische Unie, die "voor" stemde, aldus de tesis ~~wer~~wierp die zij enkele dagen geleden steunde, in verband met Cachemire.

Wat mij betreft, ben ik ervan overtuigd dat iedere Staat, bewust van zijn rechten, zal opkomen tegen de inmenging van internationale organismen, die het er op aanleggen sommige grondbeginselen van de Grondwet te ontkennen of te wijzigen. Daarom is het dat ik blijf hopen dat sommige Staten, die nu gestemd hebben in een zin, verschillend van deze die wij wensen, doch die wij beschouwen als vrienden te goeder trouw, zullen van mening veranderen, en uiteindelijk de goede doctrine aannemen, zonder dewelke het naastbestaan (en misschien zelfs het internationale gemeenschappelijke leven) onmogelijk zou zijn.

P. 350 - SIERRA LEONE : De verslaggever van de "Times" te Freetown : De Sierra Leone in volle verkiezingscampagne. Waarschijnlijke overwinning van de Sierra Leone People's Party. Kreoolse vijandigheid - een oppositie partij met anti-Europees karakter.

De verkiezingscampagne is begonnen in Sierra Leone, waar de juiste datum van de verkiezingen nog niet bepaald werd, alhoewel de verschillende partijen er zich aan verwachten dat zij zullen plaats grijpe op het einde van de maand April. Te Freetown is men van mening dat zij ernstige schermutselingen zouden kunnen meebrengen, alhoewel er aan de uitslag niet te twijfelen valt : de Sierra Leone People's Party van de H. Dr M.A.S. Margai, zal een behoorlijke meerderheid behalen.

Deze verkiezingen zijn biezonder belangrijk voor de toekomst van Sierra Leone. Zij zullen de eersten zijn waarbij een uitgebreid stemrecht zal worden toegepast, zowel in het Protektoraat als in de Kolonie zij zullen eveneens de schepping voor gevolg hebben van een Kamer van Volksvertegenwoordigers, waarvan de voornaamste zending zal zijn het opstellen van een grondwettelijk ontwerp, dat de autonomie van het land zal waarborgen.

Sierra Leone bij het vragen van zijn onafhankelijkheid, is altijd in de vaargeul gebleven van de Goudkust en van Nigeria. Misschien zou het vroeger zijn autonomie bekomen hebben, indien de Kreolen zich niet vijandig getoond hadden, ten overstaan van de eisen van de inlandse bevolking van het Protektoraat, die neer talrijk is, doch minder geëvolueerd.

Van de 57 zetels van het nieuwe Parlement, werden er 43 toegewezen aan het Protektoraat en slechts 14 aan de Kolonie. Volgens de laatste schattingen zal de Kreoolse partij er niet meer dan drie behalen.

Het is dus niet de Kreoolse partij (National Council for Sierra Leone) die de oppositie zal uitmaken. Deze rol zal veeleer ten deel vallen aan de United People's Party, gesticht kort na de eerste verkiezingen. Niettegenstaande een programma dat de nationale eenheid opeist, lijkt het waarschijnlijk dat de U.P.P. tot binnen de grenzen van de Kolonie zal beperkt blijven. Laten wij er trouwens op wijzen dat dit programma, op minder realistische wijze uitgedrukt, de voornaamste doeleinden omvat, die door de meerderheidspartij, de S.L.P.P. nagestreefd worden :

- 1) erkenning van de autonomie
- 2) toetreding van de Sierra Leone tot de Commonwealth
- 3) bevordering van het onderwijs
- 4) in het leven roepen van een nationaal gevoel

Pogend enige oorspronkelijkheid te brengen in haar kiesprogramma, is de U.P.P. - hierin het voorbeeld volgend van de onbeduidende Partij van de Arbeid en van de Onafhankelijke Beweging - er toe overgegaan een zeer vage vorm te prediken van een anti-Europese loer.

Te weinig Afrikanen, in Sierra Leone zijn in staat verantwoorde-lijke funkties te vervullen, opdat men er zou kunnen spreken over een verafrikaansing van de kaders. Doch dit heeft de U.P.P. niet belet - teneinde populariteit te verwerven - voor de Afrikanen de toegang op te eisen tot de voornaamste posten, en kritiek uit te oefenen op de aanwezigheid van de Europeanen, die in het land gekomen zijn om er zuiver persoonlijke doeleinden na te streven.

P. 351 - BELGISCH CONGO : De E.P. Barakana spreekt in het Instituut voor Sociale Koloniale Vorming te Brussel over de manifesten van Belgisch Afrika.

Voorgesteld door de E.P. Van Wigh, heeft de E.P. BARAKANA S.J. in het Instituut voor Sociale Koloniale Vorming te Brussel een konferentie gegeven, getiteld : " De rechtstreekse oorzaak van de manifesten en de dialogen van Belgisch Afrika".

Congo in evolutie, heeft de konferentiehouder onder ander gezegd, is in een moeilijke en ondankbare periode gekomen. Beweren dat het Manifest van "Conscience Africaine" niet Kongolees is, zou het bewijs zijn van onwetendheid, betreffende de geest die er in Belgisch Afrika heerst.

De Afrikanen staan niet vijandig tegenover België. Zij hebben dit bewezen bij gelegenheid van de Koninklijke reis. Het onthaal dat aan de Vorst voorbehouden werd, was werkelijk oprecht

Het Manifest werd niet ingegeven door een verlangen naar onmiddellijke ontvoogding, doch wel door een verlangen naar wijziging, gezien de huidige omstandigheden.

De Afrikanen wensen meer deel te nemen aan het sociale en politieke leven. Een wijziging in die zin, zou onrechtvaardigheden vermijden bij de verdeling van de lasten en verantwoordelijkheden.

Onze wil tot ontvoogding moet zich ontwikkelen in orde en rust, want een zekere voorzichtigheid is geboden.

" België mag er trots op zijn, heeft de E.P. Barakana besloten, dat, in tegenstelling met bijna alle gekolonizeerde volkeren, ons verlangen zich uit zonder wrok en zonder haat. Dit is het onloochenbare bewijs dat het werk van de Belgen in dit land geen mislukking is."

P. 352 - BELGISCH CONGO : Een Amerikaanse opinie. John B. Mac Dermott in de Miami Herald : " In het hart van het onrustige Afrika is de vooruitgang van Belgisch Congo een reden tot hoop."

De toekomst van Afrika hangt in grote mate af van de betrekkingen tussen de blanke man en de zwarte man, en van de graad van wederzijds begrip, die zijn zullen bereiken.

Deze samenwerking en dit wederzijdse begrip, schijnen op heden nog ver van verwezenlijkt te zijn, tenminste op grote schaal.

Alleen Belgisch Congo schijnt op opvallende wijze een uitzondering te maken op deze regel. De vooruitgang die verwezenlijkt werd in Congo, en op minder grote schaal in de Engelse Rhodesia, is beslist een reden tot hoop. In de twee komende eeuwen zou deze vooruitgang Afrika er kunnen toe brengen zijn plaats in te nemen aan de zijde van Amerika en Europa.

Het grote vasteland dat Afrika is, beschikt over voldoende natuurlijke rijkdommen om tot grote bloei te komen. Doch het ontbreekt dit vasteland aan ontwikkeling en de nodige technische kennis om deze rijkdommen te kunnen gebruiken. Een nationalistisch gevoel dat steeds groter wordt, komt zowat overal tot uiting. Het heeft reeds Noord-Afrika "in brand gestoken" met de "guerilla"-oorlog die er gevoerd wordt tussen de Fransen en de Muzelmannen van Algerië.

Aan het andere uiteinde van het Afrikaanse werelddeel, is Zuid-Afrika gewikkeld in de meest ernstige strijd, die ooit, in de hele wereld, Blanken en Zwarten tegenover elkaar geplaatst heeft. Hoe eigenaardig dit ook mag lijken, het is het gebrek aan opvoeding, of de opvoeding zelf, die meer dan welke andere faktor ook, de oorzaak is van het gebrek aan verstandhouding tussen Zwarten en Blanken.

Een onaanzienlijk aantal Zwarten hebben iets meer ontvangen dan de grondbeginselen van de opvoeding. En nochtans bestaat er een voldoende aantal Zwarten, die genoeg onderlegd zijn om een politieke afdeling te stichten, die opkomt voor meer gelijkheid en meer rechten voor hun volk.

Daarenboven zijn het de blanke regeringen die de onderwijsprogramma's, waarvan de belangrijkheid zienderogen stijgt, ontwerpen en steunen.

Slechts 75 jaar geleden begon Afrika zijn opgang naar de beschaving. De tijd van de naakte wilden is voor goed voorbij.

In Zuid-Afrika bijvoorbeeld, lijkt het regeringsprogramma voor de scheiding van de rassen, wel enigszins op dit wat in zwang was bij het begin van de geschiedenis van de Verenigde Staten in Amerika. Het doel van de Regering is van de inlanders in "reservaten" te plaatsen, teneinde ieder contact te verbreken tussen Zwarten en Blanken.

Deze politiek van "Apartheid" beheerst praktisch iedere gedachte, iedere handeling, en zelfs ieder gesprek, in Zuid-Afrika.

Voor de buitenlandse waarnemer, is dit programma volstrekt van ieder realisme ontbloot.

De scheiding van de rassen is mogelijk wat betreft de sociale betrekkingen en de woonwijken, doch gaat de grenzen van de werkelijkheid te buiten, wanneer men ze wil doorvoeren op gewestelijk en economisch gebied.

Sinds 300 jaar heeft Zuid-Afrika een rijke, vooruitstrevende en moderne Natie opgebouwd, in de schoot van dewelke de Blanken de rol vervulden van leiders en het nodige technisch bekwame werkvolk bezaten, terwijl de kleurlingen de ruwe kracht leverden.

Het is heden de bedoeling van de Nationalistische Regering van van Strijdom, de rassen volledig te scheiden en deze Regering gelooft hardnekkig dat zij de Zwartten zal kunnen uitschakelen door hen te plaatsen in het domein van een volledig afgescheiden ekonomie - en niettemin wil het de plaats behouden, die door de Natie in de wereld ingenomen wordt.

De voornaamste vrees van de Blanken is natuurlijk dat de Zwartten, ingevolge de verkregen opvoeding, er zouden toekomen de politieke vrijheid te vragen en uiteindelijk de blanke minderheid zouden verdringen, enkele en alleen door de kracht van de massa.

Terwijl de Regering Strijdom aandringt op apartheid, doet zij nochtans niets om de strengere bepalingen soepeler te maken die de inwijking verbieden, en die de gebeurlijke ontwikkeling onmogelijk maken van een klasse van blank werkvolk.

De Zuid-Afrikaanse kwestie is werkelijk een zeer teer onderwerp, dat met omzichtigheid moet behandeld worden, wil men de vrede bewaren.

De alarmsignalen vermenigvuldigen zich. Het gevoel dat meer en meer tot uiting komt bij de Afrikaanse Chefs, is dat Afrika een Zwart werelddeel is, en dat de Blanken er slechts indringers zijn.

In Frans Ekwatoriaal Afrika, in Mozambique, in Nigeria en in enkele andere achterlijke landen, het stadium van ontwikkeling nog niet bereikt, dat van aard zou zijn een zo ernstig vraagstuk in het leven te roepen als dit van Zuid-Afrika.

Men komt er toe te denken dat hetgene wat het meest een behoorlijke oplossing van het vraagstuk van het Afrikaanse werelddeel benadert, datgene is, wat er in Belgisch Congo gebeurt.

Daar geniet de inlander steeds meer en meer van een opvoeding, waarvan het peil niet ophoudt te stijgen, en tevens wordt er gezorgd voor zijn ekonomische vooruitgang.

De Belgische politiek schijnt erop gericht te zijn, langzamerhand de leiding van Congo over te dragen op de Zwartten, zowel op politiek als op ekonomisch gebied.

Er werd van Congo gezegd dat dit het enige land van Afrika is, waar men de Zwarte ziet glimlachen wanneer hij een Blanke ontmoet. Dit is volledig juist. Er bestaat beslist een vertrouwelijkheid, een gevoel van wederzijds begrip tussen de twee rassen, in dit land.

De Gold Coast, die zoëven haar onafhankelijkheid verworven heeft, komt tot de ontdekking dat de rol van een pas geboren Natie niet gemakkelijk is. Wat Nigeria betreft, waar het nationalisme meer en meer tot uiting komt in sommige middens, denkt het ernstig na, vooraleer zijn volledige onafhankelijkheid te vragen aan de Engelse Regering. Heel wat vooraanstaande inwoners van Nigeria oefenen op dit ogenblik druk uit, opdat deze afscheiding van Nigeria van het Britse Rijk, slechts zou plaats hebben op het moment waarop de inlanders beter zullen onderwezen zijn, of toch tenminste tot op het ogenblik waarop het aantal onderlegde inlanders voldoende zijn zal om bekwame leaders te verstrekken, die zullen in staat zijn de leiding van het land op zich te nemen.

P. 353 - EURAFRIKA : De betrekking van de Overzeese Gebieden in de Gemeenschappelijke Markt. De voornaamste bepalingen van de overeenkomst. - De mening van de H. Spaak. - Belgische, Franse, Duitse, Britse en Italiaanse reacties.

Inderdaad, volgens de overeenkomst die tot stand gekomen is, zal de Gemeenschappelijke Markt niet alleen Europa omvatten, doch eveneens de beschermde Gebieden van Afrika. De zes vergaderde Naties hebben een overeenkomst bereikt, om de onder-ontwikkelde landen te helpen met financiële en economische steun. De "Zes" zullen steeds grotere sommen besteden aan de ontwikkeling van de Overzeese Gebieden. Het akkoord was volledig. Men moet nu nog slechts een laatste maal de teksten herzien, en binnenkort zullen de Ministers van Buitenlandse Zaken zich verenigen voor de ondertekening. De Europese atoomgemeenschap en een gemeenschappelijke markt van 160 miljoen Europeanen verbonden met de helft van Afrika, werd geboren.

X

Er werd overeen gekomen dat het verdrag de principes zou bevatten die de wens uitdrukken van de zes Staten, in de Europese Gemeenschappelijke Markt de Overzeese Gebieden te betrekken die met hen verbonden zijn en bij te dragen tot de economische en sociale belevingen die vereist zijn voor de ontwikkeling van deze Gebieden.

Een eerste konventie, aangegaan voor een duur van vijf jaar en die zal gehecht worden aan het verdrag, zal de voorwaarden van toepassing van deze beginselen bepalen.

Zij zal de deelname van de Staten-leden bepalen, in de belangrijke inspanning tot investering, die zij bereid zijn te doen in de Overzeese Gebieden.

De Franse woordvoerder heeft verklaard dat, voor wat betreft het verdrag van de gemeenschappelijke markt, de Afrikaanse Gebieden in drie categorieën onderverdeeld zijn :

I) De onafhankelijke landen, Tunisië en Marokko met dewelke de landen van de Gemeenschappelijke Markt afzonderlijke overeenkomsten zullen moeten bespreken op het gepaste ogenblik;

551

2) De Gebieden zoals Algerië, Madagascar, enz.... die Franse Departementen zijn. Deze laatste zullen deel uit maken van de Gemeenschappelijke Markt, voor wat betreft de geleidelijke vermindering van de toltarieven door de zes landen. Doch na twee jaar, en met eenparigheid van stemmen, zal de Raad van de Ministers van de Gemeenschappelijke Markt moeten bepalen, in welke mate, en onder welke voorwaarden, deze Gebieden zullen onderworpen worden aan de regels van de Gemeenschappelijke Markt. Deze beperking is te wijten aan het feit dat sommige van deze streken in een zekere mate onder-ontwikkeld zijn op economische gebied en dat de Zes eenstemmig erkennen dat de nijverheden die in deze streken zullen in het leven geroepen worden, bij het begin bescherming zullen nodig hebben.

3) De andere Gebieden, namelijk Frans West-Afrika en Frans Ekwatoriaal Afrika, waarop het gemeenschappelijk fonds van beleggingen vooral toepasselijk is.

Alhoewel Algerië rechtstreeks deel uit maakt van de zone van de Gemeenschappelijke Markt, zijn de Zes overeen gekomen dat deze streek een bijzondere inspanning eist op het gebied van de economische ontwikkeling en dat bijgevolg het fonds voor belegging in de Overzeese Gebieden eveneens zal gebruikt worden voor de financiering van de economische ontwikkeling in Algerië.

X

Ziehier de tekst die aan de Pers werd medegedeeld bij het einde van de laatste vergadering van de Regeringshoofden en de Ministers van Buitenlandse Zaken van de Zes, gehouden in het hotel Matignon :

" Op uitnodiging van Voorzitter Guy Mollet, zijn de Regeringshoofden en de Ministers van Buitenlandse Zaken van de Staten die deelnamen aan de konferentie van Brussel betreffende de Gemeenschappelijke Markt en Euratom, te Parijs bijeen gekomen op 19 en 20 Februari 1957.

" Hebben deelgenomen aan deze bijeenkomst, voor Duitsland : Kanselier Konrad Adenauer en de H. von Brentano; voor België : de H. Van Acker en de H. P.H. Spaak; voor Frankrijk : de H. Guy Mollet, de H. Christian Pineau en de H. Maurice Faure; voor Italië : de H. Segni, de H. Gaetano Martino en de H. Badini-Confalonieri; voor Luxemburg de H. Joseph Bech en voor Nederland de H. Drees, de H. Luns en de H. Van der Beugel.

"Er werd een overeenkomst getroffen, betreffende de vraagstukken in verband met de betrekking van de Overzeese Gebieden bij de Gemeenschappelijke Markt. Er werd overeen gekomen dat het Verdrag de beginnellen zou omvatten, die de wens zouden uitdrukken van de zes Staten, in de Europese Gemeenschappelijke Markt, de Overzeese Gebieden te betrekken die met hen verbonden zijn en bij te dragen tot de economische en sociale investering die nodig is voor de ontwikkeling van deze Gebieden.

552

" Een eerste konventie, aangegaan voor een duur van vijf jaar en die aan het Verdrag zal gehecht worden zal de voorwaarden van toepassing bopalen van deze beginselen. Zij zal de deelname van de Staten vastleggen, in de belangrijke inspanning van investering die zij bereid zijn te doen in de Overzeese Gebieden. Daarenboven zal de konventie de modaliteiten vaststellen volgens dewelke geleidelijk de markten van de Staten-leden en van de Overzeese Gebieden zullen opengesteld worden voor de wisselhandel.

" Voor het ten einde lopen van deze eerste konventie, zal over een nieuwe overeenkomst onderhandeld worden, in de schoot van de Raad van de Ministers.

"Anderzijds werd er overeengekomen dat de Europese Gemeenschap van de atoomkracht (Euratom) het recht van eigendom zal hebben wat betreft het biezonder splijtbaar materiaal.

" Bij het einde van deze bijeenkomst hebben de Ministers bevestigd dat hun werkzaamheden, die gevoerd werden onder de aktieve aansporing van de H. Spaak, voldoende gevorderd waren, opdat de uitslag ervan eerlang zou kunnen onderworpen worden aan hun onderscheidelijke Ministerraden, en dat de ondertekening van de twee verdragen eerlang te Rome, mag verwacht worden.

" De zes Regeringshoofden hebben bij deze gelegenheid opnieuw de wil van hun landen bevestigd, hun inspanningen voort te zetten tot een steeds nauwere Europese samenwerking, waarvan de Verdragen van Euratom en van de Gemeenschappelijke Markt een beslissende etappe uitmaken."

X

Ziehier wat ieder van de landen van de Europese gemeenschap zal storten en zal ontvangen voor de Overzeese Gebieden :

	Bijdrage van de Landen-leden.	:	Storting aan de T.O.M. (Overz. Geb.
FRANKRIJK	200 miljoen dollar	:	512 miljoen dollar
DUITSLAND	200 miljoen dollar	:	
BELGIE	70 miljoen dollar	:	30 miljoen dollar
NEDERLAND	70 miljoen dollar	:	35 miljoen dollar
ITALIE.....	40 miljoen dollar	:	5 miljoen dollar
LUXEMBURG	1.250.000 dollar	:	

"Wij hebben een Eurafrikaanse politiek ingezet. Dit is slechts een begin, doch het is een goed begin, want wij hebben een schets gemaakt van een toekomstvooruitzicht voor Europa. Wij weten waar wij naartoe willen", heeft de H. Spaak, Minister van Buitenlandse Zaken van België verklaard.

Tijdens een interview afgenomen door de H. Houssiaux, Hoofdredacteur van het Belgische dagblad "Le Peuple" heeft de H. Spaak daarenboven verklaard :

V.

De uitbreiding van de konventie tot opname van de Overzeese Gebieden van de zes landen, en vooral van hun Afrikaanse Gebieden, betekent de belangrijkste bijdrage van de Konferentie van Parijs. U heeft dit trouwens opgemerkt, toen U aan de journalisten verklaard heeft, hoe buitengewoon deze volledig nieuwe politiek was, die leidt tot Eurafrika.

A.

Ik beschouw datgene wat te Parijs verwezenlijkt werd in verband met de Gebieden van Afrika, als zijnde van volstrekt buitengewoon belang.

1) Een nieuwe markt van meer dan vijftig miljoen inwoners opent zich aldus voor de Europese landen.

2) Het Verdrag gaat zijn zuiver economisch en handels karakter te buiten, want het is het begin van een gemeenschappelijke politiek van de landen van Europa en van Afrika.

3) Dit is naar mijn mening een goed begin, praktisch en doeltreffend van de politiek van hulpverlening aan de onder-ontwikkelde landen. Men kan aldus bijvoorbeeld opmerken, dat Duitsland, dat geen enkel Overzees Gebied bezit, aanvaardt van, in het kader van de eerste Konventie, een gemiddelde uit te geven van twee miljard frank, gedurende vijf jaar, in deze gewesten.

Het fonds dat zal dienen voor alle Overzeese Gebieden, doch dat vooral zal ten goede komen aan de Franse Overzeese Gebieden, zal datgene dekken wat men noemt de sociale en economische noden, buiten wat moet verwezenlijkt worden door de privaatinstellingen, want de konventie moet leiden tot een systeem van niet-onderscheidmaking, tussen alle Europese landen, voor wat betreft de markt waarin zij zullen gegroepeerd worden.

...

Voor wat betreft Congo zal er geen grondige wijziging intreden, want Congo staat sedert altijd, onder het regime van de open deur, dit wil zeggen, van de niet-onderscheidmaking tussen België en de andere landen.

DE BELGISCHE REAKTIE : De schrijver van het hoofdartikel van de "Libre Belgique" schrijft :

Het is in ieder geval duidelijk dat Frankrijk zijn medewerking zeer duur heeft doen betalen, zelfs ten prijze van klinkende munt. Het eind-communiqué draagt duidelijk de sporen van deze eisen.

Frankrijk heeft namelijk verkregen dat de Overzeese Gebieden zouden vervat zijn in de Gemeenschappelijke Markt in kwestie. men maakt slechts een uitzondering voor Noord-Afrika. Tunisië en Marokko worden beschouwd als onafhankelijke Staten, wat Algerië betreft zal een biezonder statuut moeten voorzien worden.

De opneming van de Overzeese Gebieden is niet alleen te wijten aan het aandringen van Frankrijk, zij werd zelfs als voorwaarde gesteld op de toetreding van Frankrijk. Anderzijds zal deze opneming het vormen met zich brengen van een gemeenschappelijk fonds, dat gelast zal zijn beleggingen te doen in deze Gebieden. België zal aldus, in de loop van de vijf eerstvolgende jaren een som moeten storten van 40 miljoen dollar, hetzij 2 miljard frank, ingevolge waarvan het zal kunnen genieten van een verlaging van de tolrechten en met deze Gebieden zal kunnen handel drijven op voet van gelijkheid met Frankrijk.

Doch men zal eerst en vooral opmerken dat deze 40 miljoen dollar slechts een deel zijn van de bijdrage die België zal moeten doen. Daarnaast bestaat er een Fonds van Euraton, een Bank voor Europese investering, een fonds voor aanpassing van het werkvolk.

Deze bijdragen zullen geleidelijk moeten geleverd worden, doch zij zullen snel beginnen na de goedkeuring van het Verdrag door de Parlementen. Ongelukkigig zal de tegenwaarde die hiervoor moet geleverd worden, en namelijk de opening van de markten, slechts zeer langzaam en gedeeltelijk tot stand komen.

Anderzijds bezitten de Gebieden waarover het gaat, slechts een geringe economische ontwikkeling; de nogelijk er afzet te vinden, is eveneens zeer gering voor een land als België. Frans West Afrika en Frans Ekwatoriaal Afrika, die de twee grootste Gebieden vormen, zijn slechts bevolkt met ongeveer 25 miljoen inlanders die een buitengewoon laag levenspeil hebben, en misschien met ongeveer 80.000 Blanken. Een dergelijke markt is niet bestemd om een aanzienlijk deel van onze voortbrengst op te slurpen; vooral aangezien de buitenlandse handel van deze landen uiterst beperkt is. Wanneer men ons spreekt over de opening van de "grote markten van Afrika", gaat men van zelfsprekend de grenzen te buiten van wat redelijkerwijze mag verwacht worden, gezien de omstandigheden.

Anderzijds zullen de landen van de Gemeenschappelijke Markt bij voorkeur in de Franse Overzeese Gebieden sommige waren moeten aankopen, zoals de citrusachtigen, de olie-achtigen, de koffie en de kakao, die binnen een scherm zullen geplaatst worden, dat de zes ondertekenende Naties zal omringen, met uitsluiting van andere landen.

Dit stelsel zal ongetwijfeld beschermende clausules omvatten, onder ander voor wat betreft de koffie. Doch men kan dit moeilijk als een vooruitgang beschouwen op het gebied van de vrijheid.

Men kan dus niet ontkennen dat de H. Spaak, ten nadele van België, zeer duur de belofte van verwezenlijking van een ideaal betaald heeft, ideaal dat op zich zelf, alle lof verdiende. Doch Frankrijk gedraagt zich alsof het geen Gemeenschappelijke Markt wil, tenzij dit grote voordelen oplevert, nog vóór ieder begin van verwezenlijking. Het schijnt zijn doel bereikt te hebben, doch men kan zich afvragen wat de andere Naties zullen denken, wanneer de verwezenlijking zich zal beginnen te doen voelen in de begrotingen en in de ekonomie van deze landen.

Deze verdichtfels op het tema van de Gemeenschappelijke Markt, namelijk deze toevoeging van bijlagen die niet onmisbaar zijn en die er niets mede te maken hebben, maken het op gang brengen van het systeem ingewikkeld en verhogen het risico van mislukking ervan.

Van politiek standpunt uit gezien, vraagt men zich daarenboven af, of België er belang bij heeft een toenadering te verwekken tussen Congo en de Franse koloniën van Afrika, waar men een politiek toepast die gevaarlijke gevolgen kan hebben.

X

DE FRANSE REAKTIE : Het blad "Le Monde" levert in zijn buitenlands bulletin commentaar op de overeenkomsten, onder de titel : " Een vertrekpunt !"

Men kan de overeenkomst die gisteren bereikt werd door de Zes te Matignon en die reeds als "historisch" bestempeld wordt, op twee manieren beschouwen.

De eerste bestaat erin de cijfers te wikken en te wegen, die zullen ingeschreven worden op het aktief van Fonds voor investering Overzee en deze te vergelijken met de Franse uitgaven in deze Gebieden. Men zou dan neiging hebben te denken dat de berg dossiers die door de deskundigen uitgepluisd werd, daarna door de Ministers van Buitenlandse Zaken en ten slotte door de Hoofden van de Regeringen, in feite kan vergeleken worden met de berg die een muis gebaard heeft. Het gemiddelde van de netto sommen die Frankrijk zal ontvangen in de loop van deze "proefperiode" van Eurafrika, bedraagt 21 miljard ieder jaar. En wij geven heden jaarlijks 175 miljard uit Overzee, enkel en alleen voor de beleggingen van ekonomische en sociale aard.

Van dit zelfde standpunt uit beschouwd, lijkt de overeenkomst van Matignon ook uit te lopen op een groot Onbekende; de houding van de Duitse Regering, wanneer het er zal omgaan de konventie van toepassing betreffende de T.O.M. te vernieuwen. In welke gemoedstoestand zal onze partner dan zijn ? Over welke wapens zullen wij beschikken bij de onderhandelingen ?

Ongetwijfeld zal de politieke evolutie van de Overzeese landen beslissend zijn, en indien de ontvoogding verder op dramatische wijze zich moest voltrekken, zouden de teksten met grotere draagwijdte, praktisch niet meer waarde hebben, dan deze konventie, in de tijd beperkt, om Duitsland op stevige wijze met Afrika te verbinden. Doch behalve dit tragische vooruitzicht om, is het ondenkbaar in feite, dat de Duitsers, na vijf jaar proefneming uiteindelijk tot het besluit komen dat het sop de kolen niet waard is en dat een ruimere openstelling van de Afrikaanse markten niet kan opwegen tegen de zware bijdragen, die volstrekt verloren fondsen zijn. Het "vertrekpunt" want dit is voor ons land de konventie Nr. I betreffende de opname van de T.O.M. zou aldus een weinig voldoeningschenkend "eindpunt" zijn.

Dit is, indien men wil, de "boekhouderswijze" van de dingen te beschouwen. Er is ook nog een andere manier. Aangezien de geboorte akte van Eurafrika door de zes werd opgesteld, wat nog onmogelijk leek enkele weken geleden, gaat men deze akte niet doorscheuren na vijf jaar, om onbenullige redenen. De Duitsers, door deel te nemen met hun partners en aan onze zijde aan de tot waarde bringing van Afrika, zullen dit langzamerhand gaan beschouwen vanuit een ander oogpunt, dan dit van een warboel van politieke moeilijkheden. Een langzame re-oriëntering van de buitenlandse handel zal plaats grijpen, wat een ventilatie van de ruil zal meebrengen, meer overeenkomstig de bestemming van Europa. Weet men dat op heden de Duitse invoer afkomstig uit Mexico, gelijkwaardig is aan deze die het betreft uit heel Afrika gehecht aan de frank-zone en dat de Federale Republiek naar Argentinië het dubbele uitvoert van het geheel van haar verkoop aan Frans Afrika?

Eenmaal konkreet betrokken bij de Afrikaanse zaak, zal Duitsland geen economische redenen meer hebben om de bruggen op te blazen, doch vooral de politieke eisen zullen machtig genoeg zijn om de Ministers te doen nadenken die zouden aarzelen om, onder de beste voorwaarden de konventie te hernieuwen die de T.O.M. in de gemeenschappelijke markt betreft. Want, indien de proefneming niet tot een goed einde komt, is het niet alleen Frankrijk, doch heel Europa dat het nadeel hiervan zal ondervinden. De weerklank in de wereld, van deze mislukking zou aanzienlijk zijn.

Zal Frankrijk van zijn kant, betrokken bij een dergelijke onderneming, niet nog beter de noodzakelijkheid inzien van snel tot een nieuw evenwicht te komen Overzee en van tot vrede te geraken in Algerië? Want welk nut heeft het van rondom de groene tafel te strijden met de Europese burenen om enkele miljarden meer te bekomen, indien het Algerijnse drama - volgens de huidige verhouding - twintig maal meer verslindt dan wat het gemiddeld jaarlijks in de gemeenschappelijke "spaarpot" brengt?

Wanneer de vrede zal hersteld zijn, zal de organisatie van de "frank zone" eveneens voor ons land een dringende taak worden. Ongetwijfeld is een "tolunie" van het Moederland en zijn Overzeese Gebieden, heden praktisch onmogelijk geworden. Dit zou een vreselijke warboel van tarieven stichten.

Het zal ook meer dan ooit nodig zijn dat de verantwoordelijken voor de economische politiek en voor de handel in deze Gebieden en de Natie die hierbij betrokken zijn, dezelfde gedragslijn volgen. Niettegenstaande al de onzekerheid die de toekomst inhoudt, lijkt Eurafrika niet onverenigbaar te zijn met het behoud van de Franse Unie. Het kan in tegendeel een uiterste kans zijn om een beter klimaat te scheppen.

X

DE DUITSE REAKTIE :

De verdragen over de schepping van de Gemeenschappelijke Markt en van Euratom zullen in Duitsland bekrachtigd worden, vóór de federale verkiezingen van September, heeft Kanselier Adenauer aan de Pers medegedeeld. De beslissing die door de Zes te Parijs genomen werd, heeft hij er aan toegevoegd, is de belangrijkste gebeurtenis van het naoorlogse. Onze kleinkinderen zullen er op zekere dag de vruchten van oogsten."

" De opname van de Overzeese Gebieden, heeft de H. Adenauer gezegd, heeft niets gemeens met het kolonialisme. Het fonds bestemd voor deze Gebieden zal enkel en alleen de beleggingskosten dekken. Het valt binnen de bevoegdheid van de privaats firma's ondernemingen voor gemeenschappelijke uitbating te stichten. De mogelijkheden zijn ontzaglijk groot, enkel en alleen wanneer men denkt aan de krachtbronnen van Belgisch Congo, aan de rijkdom van de ondergrond van Noord- en Centraal-Afrika en aan de landbouwreserves van Madagascar.

X

DE BRITSE REAKTIE :

Kommentaar leverend op de overeenkomsten die te Parijs door de Zes aangegaan worden voor wat betreft de Gemeenschappelijke Markt en Euratom, heeft een woordvoerder van de Britse Schatkist verklaard :

" Voor wat betreft de opname van de Overzeese Gebieden in de Gemeenschappelijke Markt en de schepping van een Fonds van investering voor de ontwikkeling van deze Gebieden, moeten wij van zeer nabij de overeenkomst bestuderen die in verband hiermede getroffen werd, vooraleer ons uit te spreken.

Indien dit akkoord de toekenning omvat aan de Overzeese Gebieden van nieuwe voordelen waaruit de Britse Commonwealth en onze eigen Overzeese Gebieden zouden uit gesloten zijn, ging de woordvoerder verder, dan kunnen wij slechts een kritiek uitoefenende houding aan nemen."

Na eraan herinnerd te hebben dat uit het Britse ontwerp op de schepping van een Europese zone van vrije ruil, de Overzeese Gebieden van Groot Britannië geweerd werden, heeft de woordvoerder besloten :

Er moet bijgevolg overwogen worden hoe deze positie kan verenigd worden met de opname van Overzeese Gebieden in de Gemeenschappelijke Markt van de Zes."

De "Financial Times" herinnert er aan dat het ontwerp van Gemeenschappelijke Markt nu zal moeten onderzocht worden door het O.E.C.E. en doet opmerken dat de "aandacht van dit organisme vooral zal gericht zijn op de bepalingen betreffende dewelke men tot een overeenkomst gekomen is en die de definitieve vorming van een vrije handelszone veel moeilijker schijnen te maken. De voornaamste van deze bepalingen is de beslissing Algerië als gelijkrechtig lid op te nemen in het ontwerp. Het zal misschien nog moeilijker zijn de onder-ontwikkelde landen van het O.E.C.E. ervan te overtuigen van buiten de vrije handelszone te blijven, indien Algerië toelating heeft er deel van uit te maken. En wanneer eenmaal de deur zal geopend zijn voor een zeker aantal zwakke ekonomies, die slechts kunnen verhoppen van te bestaan binnen een systeem van vrije handel, indien zij in staat zijn een buitengewoon liberaal gebruik te maken van de ontsnappingsclausules, zal het beginsel zelf van volledige wederkerigheid, dat aan de basis ligt van het ontwerp, uit elkaar vallen."

A G E F I

X

DE ITALIAANSE REAKTIE : De permanente verslaggever in Italië van het dagblad "Le Soir", Audax, schrijft :

Het gemeenschappelijk Fonds voor investering voorziet vanwege Italië een bijdrage van 40 miljoen dollar (tegenover 70 voor België 200 voor Frankrijk en evenveel voor Duitsland, enz.) Deze bijdrage werd dus zeer laag bepaald, dank zij het begrip van allen voor de Italiaanse inspanning (met vroegere buitenlandse deelname) met het oog op de uitrusting van het Zuiden van Italië; want, indien het geen kwestie was van eigenliefde kon men dit in dezelfde afdeling plaatsen als Algerië. Daarenboven zal Italië 5 miljoen op de 40 kunnen gebruiken voor het aanbrengen van verbeteringen in Somaliland. Zou men kunnen geloven dat, niettegenstaande dit alles, de semi-officiële opinie van de D.C. partij, uitgedrukt in het blad "Il Popolo" gevonden heeft dat het "nog zeer duur was" en vraagt dat de verdeling van de belastingen eerst het voorwerp zou uitmaken van vermindering, en daarna een voorwaarde zou worden tot de ondertekening ? Dit koude stortbad, midden in de algemene instemming werd zo weinig gewaardeerd, dat de volgende dag, in een ander hoofdartikel, dezelfde steller terugkwam tot de algemene instemming en in minder scherpe bewoordingen.

+ + +

("Le Figaro" - "Le Monde" - "AGEFI" -
"L'Echo de la Bourse" - "Le Soir" -
"La Libre Belgique" - "Le Peuple" -)

Ruhengeri

558

P. 354 - NOORD-AFRIKA EN ZWART-AFRIKA.

De schrijver van het hoofdartikel van het grote Marokkaanse dagblad "ALALAM" :

DE BUITENLANDSE POLITIEK VAN MAROKKO, VROEGER MEER NAAR HET OOSTEN GERICHT, ZAL IN DE TOEKOMST EEN AFRIKAANS KARAKTER HEBBEN.

De Afrikanen moeten hun eigen toekomst smeden. De Arabische kultuur is deze die het meest overeenkomst vertoont met de Afrikaanse kultuur. Men moet de gebeurlijke hulp bepalen, die eventueel zou kunnen aangeboden worden aan de verschillende landen van Afrika.

Kommentaar uitbrengend op het nieuws volgens hetwelk Sultan Mohammed V zijn Minister van Buitenlandse Zaken afgevaardigd heeft om Marokko te vertegenwoordigen op de feestelijkheden ter gelegenheid van de onafhankelijkheid van de Goudkust, schrijft de Hoofredacteur van het grote Arabische dagblad " Al Alam" het volgende :

"Wij drukken de wens uit dat deze reis de inleiding zou zijn van een nieuwe Afrikaanse politiek, waaraan onze diplomatie zeer bijzondere aandacht moet wijden. Het is ons voldoende een blik te werpen op de grote verwezenlijkingen van de Afrikaanse en Aziatische Naties, sinds zij de onafhankelijkheid verworven hebben. Een algemeen overzicht, over het onbekende en geheimzinnige vasteland toont ons dat de onafhankelijke Afrikaanse volkeren deze onafhankelijkheid zeer onlangs verworven hebben, dat het kolonialisme een schuilplaats gezocht heeft in dit werelddeel, aangezien het van de andere delen van de wereld verjaagd geworden is. Wij merken ook op dat heden grote inspanningen gedaan worden, hetzij om dit vasteland vrij te maken, hetzij om het kolonialistische stelsel te verstevigen, dat nieuwe mogelijkheden voor zich ziet oprijzen.

Indien, tot op heden, onze buitenlandse politiek specifiek Arabisch en Oosters gericht was, dan is het oog tijd er een Afrikaans karakter aan te geven.

o m d a t ,

1. men een opbouwende samenwerking moet bevorderen tussen de verschillende Afrikaanse landen, teneinde de ruilhandel te bevorderen;

2. men de grenzen van de onafhankelijkheid moet verwijderen, wat de heropstanding zal toelaten van dit vasteland waarvan de vraagstukken nauw met elkaar verbonden zijn, en die op harmonieuze wijze in elkaar zullen doordringen, vooral dank zij de ontwikkeling van de moderne verkeersmiddelen.

Ruhengeri

559

3. De Afrikanen moeten hun eigen toekomst smeden, want zij zijn de enigen, met uitsluiting van alle anderen, die in staat zijn het harde klimaat van hun land te verduren.

4. Onze beschaving is deze die het meest overeenkomst vertoont met de Afrikaanse beschaving. Het zijn deze elementen van overeenkomst die aan onze voorouders toegelaten hebben gemakkelijk door te dringen in het hart van het Afrikaanse vasteland.

5. Men moet een koördinatie voorzien van een gebeurlijke hulp die zou voorgesteld worden aan de verschillende Afrikaanse landen.

De leer van Monroe was de stevige vesting die de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten beschermde tegen de Imperialistische oogmerken van de Europeanen, want zij dekreteerde dat iedere aanval tegen een welkdanig punt van het Amerikaanse vasteland, gelijk stond met een aanval op de Verenigde Staten zelf. Van dit standpunt uit beschouwd, heeft iedere actie ondernomen tegen Afrika, onvermijdelijk ook weer-slag op de onafhankelijke Afrikaanse landen. Om deze reden is het noodzakelijk elkander onderling hulp te verlenen, elkander te raadplegen en de inspanningen te koördineren, teneinde de onafhankelijkheid van deze landen te beschermen.

Indien de U.S.A., in de schoot van hun Staatsdepartement een biezondere afdeling in het leven geroepen hebben voor het bestuderen van de Afrikaanse vraagstukken, dan hebben wij reden te meer om hun voorbeeld te volgen, en om in onze schoolprogramma's de studie van de Afrikaanse beschaving op te leggen.

Wij zijn niet de enigen die belang hebben bij deze nieuwe Afrikaanse politiek. Wij stellen voor de gelegenheid te baat te nemen van de feesten voor de onafhankelijkheid van de Goudkust, om de basis te leggen van een Afrikaans Kongres, dat de vertegenwoordigers zal verenigen van de onafhankelijke Afrikaanse landen en de waarnemers van de landen die het nog niet zijn.

P. 355 - TANGANYIKA : Afrikaanse meetings verboden.

Ingevolge de verklaringen afgelegd door de Afrikaanse leader NYERE voor de Voogdijraad en voor verschillende Amerikaanse verenigingen, heeft de Goeverneur van Tanganyika de inrichting verboden van twee meetings die de Afrikaanse Nationale Unie van Tanganyika van plan was te houden.

Nota : Wij hebben onze lezers in een vorig nummer langdurig onderhouden over de reis die door de Afrikaanse nationalistische leader NYERE, stichter van de African National Union van Tanganyika in de Verenigde Staten ondernomen werd.

